

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 101. De veteri electionum norma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV.
A.C. 1438.

II. Quamdiu Galli Romanorum Cæsaris imperio, Clerus adstante populi testimonio suos eligebat Episcopos; his vero jugum excutientibus Reges Galliæ adhibito Præsulum consilio nominabant Episcopos, qui ut gratum animum, simulque Regum benevolentiam aucuparentur, statuerunt, nullam posthac electionem absque Regum consensu validam fore. Nihilominus tamen idcirco Clerus, populusque a jure eligendi non excludebatur, sed duntaxat nulla amplius Episcopi electio absque Regis scientia atque voluntate celebrabatur. Hæc illo ævo vigeat disciplina, saltem Ludovico pio rerum potente; candidè enim fatemur, ante illius tempora electiones minus fuisse liberas; Reges quippe facultate sibi ab Episcopis liberalius indulta abusi, pro summo imperio, atque arbitrio electionum fortes moderabantur.

§. CI.

De veteri electionum norma.

III. Igitur ea repetamus tempora, in quibus amplior erat eligentium libertas. Illa ætate Clericorum æque ac Laicorum nonnulli comperta Episcopi sui morte ad Metropolitam suos mittebant delegatos, ut vacanti Ecclesiæ Episcopum

pum præficiendi licentiam peterent, si-
 mulque postularent, ut quemdam ex Pro-
 vinciæ suæ Episcopis, qui Regis nomine
 cum munere Visitatoris electioni assiste-
 ret, nominare possent; qua facultate im-
 petrata electionis acta ad Metropolitam
 dirigebant, qui ea ad Regem pro ap-
 probatione obtinenda deferret. Post hæc
 Archiepiscopi, ceterique Provinciæ An-
 tistites electum, & prævio examine proba-
 tum inaugurabant. Tenuit hæc discipli-
 na usque ad primos tertiæ stirpis Reges,
 qui tamen eam postea sequentibus im-
 mutarunt.

IV. Quippe Archiepiscopali vel Epis-
 copali Ecclesia vacante, Capitulum duos,
 vel tres Canonicos ablegabat, qui Regem
 de morte Præsulis certiores facerent,
 novique Pastoris eligendi veniam pete-
 rent. Religiosi vero & Moniales Abba-
 tibus suis, vel Abbatissis vita functis va-
 cantis dignitatis nuntium ad Regem de-
 stinabant, cujus Ministri quantocius in-
 temporalia vacuæ Sedis bona manus in-
 jiciebant, eorumque proventus percipie-
 bant. Electione autem absoluta confe-
 stim cessabat regium vacantis Ecclesiæ
 redditus percipiendi jus, Rexque bonorum
 occupationem suo nomine factam dissol-
 vebat (*). Ubi vero successu temporis
 in

(*). Hanc in rem consuli potest Natalis Ale-
 xander.

Sæcul. XV. in hanc electionis normam aliæ mutatio-
 nes inducebantur, & regnante Carolo VI.
 A.C. 1438. gravissimi quoque abusus irrepserunt, quibus
 Ecclesiæ, regnique status toto rerum
 ordine inverso pessumire videbatur. His
 igitur malis Carolus VII. Galliarum Rex
 cum regio suo Consilio, ac Ecclesiæ Gal-
 licanæ Clero occurrere statuit: hinc jam
 ab Anno supra millesimum quadringen-
 tesimo trigesimo primo datis ad Basilee-
 sem Synodum literis invalescentes hæc
 corruptelas exposuit. Eædem hæc literæ
 jam prius in alio Bituricensi conventu
 conceptæ erant.

§. CII.

*Oratores a Basileensi Synodo ad
 Galliarum Regem missi.*

Itaque Basileensis Concilii Patres, ut re-
 giæ epistolæ responderent, plura ad
 Regem transmittabant decreta ad liber-
 tatis Ecclesiasticæ restorationem spe-
 ctantia, quæ ab eo confirmari, atque in
 universo ejus regno recipi postulabant.
 Placuit Regi Patrum sententia, unde die
 septima Julii hujus anni Pragmaticam
 Sanctionem (quæ a nonnullis Ecclesiæ
 Gallicanæ propugnaculum dicebatur)

*Alexander in sua Historia Ecclesiastica ad Sacra-
 tum XV. & XVI. Dissert. XI. artic. VI.*